

[Grete Schødt]

sagsbehandling til kommunalbestyrelserne. Dette er en forenkling, så her har Socialdemokratiet ingen problemer i forhold til forslaget.

Derimod vil jeg koncentrere mig om lovforslagets indhold vedrørende boligkvoterne for den almennyttige boligsektor. Det er uforståeligt, at forslaget til ændring af boligbyggeriloven ikke indgår i regeringens boligpolitik, som jeg gerne vil citere på denne måde:

»Regeringen ønsker en langsigtet, målrettet boligpolitik. Den store ledighed i Danmark er et stort problem, og det er regeringens helt klare mål at nedbringe det høje antal af ledige. Det handler om at styrke erhvervslivet, det handler om at få gang i byggeriet osv.«

Disse var nogle af ordene i valgkampen. Hvad er så det første, regeringen foretager sig i det nye år? Ja, det er at sænke kvoterne for almennyttigt boligbyggeri. Det betyder manglende arbejdspladser, men så sandelig også en virkning, der hedder mangel på almennyttige boliger. Socialdemokratiet havde og har fortsat et ønske om at fastholde kvoten på 7.000 boliger.

Vedrørende rammebeløbet, som i forslaget ønskes beskåret, vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet også ønsker billige boliger, men ikke for enhver pris – vi ønsker samtidig kvalitet. Derudover burde man i stedet for drøfte muligheden for et ændret styringsinstrument, som kan sikre billigere boliger.

En nedsættelse af rammebeløbet på 5 pct. mener vi er for stiv en model og en forkert fremgangsmåde. Vi lægger derfor op til en positiv drøftelse af dette punkt under udvalgsbehandlingen.

Forslaget om at fjerne den offentlige finansieringsstøtte til byggeskadeudbedring, altså overlade det til Landsbyggefonden, hvor pengene kun kommer ét sted fra, nemlig fra lejerne, må vi tage afstand fra. Og vi er i øvrigt forundrede over, at regeringen vil gøre sig til genstand for utroværdighed. På et valgpressemøde den 7. december – 5 dage før valgdagen – slog De Konservatives gruppeformand, Lars P. Gammelgaard, ifølge Politiken fast, at »hverken ejere eller lejere får stigende huslejer efter valget, uanset om man ser på brutto- eller netohuslejen.«

Alligevel fremsætter man nu, hvor folketingsvalget er overstået, dette lovforslag, som, uanset hvordan man fortolker det, vil føre til højere huslejer.

Jeg vil gerne stille boligministeren et direkte spørgsmål: Hvor store vil disse huslejestigninger blive? Og hvordan vil de blive regnet ud?

Vi er parat til at drøfte en anderledes perspektivrig boligpolitik, hvis regeringen ønsker det. Den type her og nu-politik, som dette forslag er udtryk for, og hvor finanspolitikken åbenbart er vigtigere end boligpolitikken, er i hvert fald ikke den boligpolitik, som Socialdemokratiet ønsker at støtte.

Pernille Sams (KF):

Der er jo mange elementer i dette forslag, og jeg vil knytte nogle få bemærkninger til flere af disse elementer.

For så vidt angår kvoterne for det støttede byggeri i 1991 hilser vi med stor tilfredshed den nedsættelse af den almennyttige kvote til 5.000, der er tale om. Boligmarkedet er stort set mættet, det er mobilitet og vedligeholdelse, der mangler, mere end det er nye boliger. Derfor mener vi også, at den almennyttige kvote skal reduceres – og gerne endnu mere til næste år.

Til gengæld finder vi det meget relevant at opføre et forøget antal boliger til målrettede grupper, som har særligt behov, først og fremmest ældre, unge og handicappede.

For så vidt angår andelsboligkvoten havde vi også gerne set den beskåret ligesom kvoten til det almennyttige byggeri, men det kunne altså ikke lade sig gøre i år.

Rammebeløbet nedsættes med 5 pct. efter forslaget. Det kan man roligt gøre, for erfaringerne har vist, at rammebeløbet snarere opfattes som det beløb, man skal ramme, end efter hensigten, som det maksimalt mulige udgiftsniveau. Derfor er det helt relevant at nedskære det, da der i praksis sagtens kan bygges tilsvarende boliger for færre penge; det er påvist mange steder i landet.

De største huslejestigninger uden sammenligning tegner den almennyttige sektor sig for. 6 pct. om året lader de huslejen stige, hvilket som bekendt er langt mere end lønudviklingen og inflationen.

Når en sektor på den måde påfører sine lejere og det offentlige via boligstøtten huslejestigninger, som er helt ude af trit med virkeligheden, må der selvfølgelig sættes en beskyttelse ind, og derfor finder vi det også godt, at forslaget indeholder en bemyndigelse til boligministeren til at lægge loft over huslejestigningerne.